

ภาษาไทยใกล้วิกฤตแล้วหรือ

โดยครูเพ็ญลิลี ขำแก้ว

จุดประสงค์ของการเรียนภาษา เพื่อพัฒนาการพูด การอ่านออก การเขียนได้อย่างถูกต้อง และเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภูมิปัญญาของบรรพบุรุษของแต่ละชาติพันธุ์ และถ่ายทอดกันสู่ปัจจุบัน ซึ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าของลูก - หลาน ดังนั้นภาษาจึงเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่ควรต้องภาคภูมิใจต่อความยิ่งใหญ่ของชาติ และต้องร่วมกันอนุรักษ์ไว้ยิ่งชีพไม่ให้ใครมาทำลาย

ไม่ให้ใครมาทำลายแต่ในความเป็นจริงดูเหมือนว่า คนไทยไม่รู้คุณค่าและไม่รู้สึภาคภูมิใจ เพราะการใช้ภาษาของคนไทยอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ด้านการพูดนั้น ภาษาไทย เป็นภาษาที่มีความไพเราะเป็นเสียงดนตรี เพราะมีวรรณยุกต์และมีหางเสียงที่แสดงความเคารพ ของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง รวมทั้งสามารถเพิ่มความไพเราะและความหมายด้วยส่วนที่เรียกว่า “สร้อย” เช่น เธอเป็นคนพูดมากจนลืกลับ ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีคำให้เลือกใช้หลากหลายซึ่งให้อรรถรสที่แตกต่าง ทำให้สนุกสนานในการใช้ภาษาไทยและที่สำคัญมีรากศัพท์ คือ มีที่มาของคำต่างๆ ที่แสดง ถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ เช่น โรคเบาหวาน คำว่า “เบา” หมายถึง “ปัสสาวะ” ดังนั้นเมื่อมีความผิดปกติของตับอ่อน ผลิตอินซูลินได้น้อยหรือผลิตไม่ได้ ทำให้มีน้ำตาลกลูโคส ในเลือดสูงมากกว่าปกติจนกระทั่งเลือดข้นเหมือนน้ำเชื่อม ร่างกายขับถ่ายทิ้งโดยการกรองของไต น้ำปัสสาวะจึงมีน้ำตาล เรียกว่า “โรคเบาหวาน” ขอยกตัวอย่างอีก 1 คำ คือ “น้ำแข็ง” เป็นคำที่มีความหมายชัดเจนสวยงามมาก เมื่อน้ำเปลี่ยนสถานะจากของเหลวมาเป็นของแข็งเรียก “น้ำแข็ง” เปรียบเทียบให้เห็นคำภาษาอังกฤษ Water – น้ำ Ice – น้ำแข็ง จะเห็นว่า Water และIce ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน แต่ปัจจุบันคนไทย พูดภาษาไทยไม่มีความไพเราะและความเคารพผู้ฟัง เพราะพูดหยาบคาย พูดไม่มีหางเสียง และใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง เพราะออกเสียง ร ล ควบกล้ำ ไม่เป็น เนื่องจาก ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ฝึกฝน จึงพูด ร เป็น ล หรือไม่มีเสียง ร หรือ ล เช่น พูด ครำ เป็น คำ พูด คล้ำ เป็น คำ จึงเป็นการทำลาย ภาษาไทยโดยการพูดผิดๆ ทำให้การพูดขาดความชัดเจน ไม่มีความไพเราะและอาจทำให้เข้าใจผิดได้ เช่น เดินทางเป็นหมู่คณะเป็นครั้งคราว ถ้าพูดผิดว่า เดินทางเป็นหมู่คณะเป็นคั้งควา อาจเข้าใจผิดคิดว่าเป็นหมู่คณะเป็นคั้งควา กลายเป็นฝูงคั้งควาก็ได้ ดังนั้นต้องได้รับการฝึกฝนต้องเห็นความสำคัญ ในการพูดภาษาไทยอย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผู้พูดคู่ดีมีความรู้ ความสามารถ ความสง่างาม และมีเสน่ห์ เพราะมีวาจาไพเราะ น่าฟัง ชัดเจนและถูกต้อง

สำหรับการเขียนก็เขียนดูๆ ผิดๆ การสะกด การันต์ ไม้เอก ไม้โท ไม้ขีดที่ ผิดทาง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องเหมาะสม ต่อไปนี้จะเป็นตัวอย่างการเขียนคำผิดๆ จากการตรวจสอบ อรรถนัย ของนักเรียนระดับปวช. มลพิษเขียน มลพิศ, มลพิศ เรื่อยๆ เขียน เลื่อยๆ ก๊าซเรือนกระจก เขียนก๊าซเรือนกระจก อันตราย เขียนอันตราย ทรัพยากรเขียน ทรัพยากร ทำลายธรรมชาติเขียน ธรรมชาติเป็นต้น เมื่อค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนผิดๆ ได้คำตอบ เช่น ขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน จึงเกิด ขาดการดูแลใกล้ชิดจากพ่อ – แม่ – ครู และมีสิ่งยั่วยุกลไลให้ทำกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ เช่นการพูดโทรศัพท์ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์และการมั่วสุมทำกิจกรรมอื่นๆ ของวัยรุ่น คำตอบเหล่านี้ทำให้ นักเรียน – นักศึกษาไม่มีโอกาสอ่านหนังสือ ไม่มีเวลารับผิดชอบ การเรียนซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่ต้องเตรียมตัวพร้อมที่จะจบการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น การที่ไม่มีโอกาสอ่านหนังสือจึงทำให้การเขียนผิดตามมาด้วย เพราะคำต่างๆ ไม่ผ่านหูผ่านตา ผลก็คือ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ จึงเป็นอุปสรรคต่อการเรียนโดยตรง มีครูบางท่านบ่นว่า นักศึกษาอ่านโจทย์ ไม่ออก ซึ่งการเรียนนั้นครูจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ แยกแยะ เพื่อให้ระบบการคิด อย่างกว้างขวางทำให้ผู้เรียน คิดเป็นและทำเป็น แต่ถ้ามีอุปสรรคตั้งแต่ต้นแล้ว กิจกรรมการเรียน การสอนยากที่จะบรรลุเป้าหมาย

จะเห็นว่าทั้งการพูด การเขียนและการอ่านได้เกิดมีปัญหามาขึ้นแล้ว มากบ้างน้อยบ้าง ในแต่ละบุคคล และในสังคมที่ต้องสื่อสารกันด้วยภาษา ถือเป็นความล้มเหลวของการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนกระทั่งระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องเร่งแก้ไขปัญหา เพราะหากทิ้งไว้เนิ่นนาน ก็จะแก้ไขยาก แต่ถ้าหากเห็นว่าเป็นธรรมชาติของภาษาที่จะต้องเกิดมีตาย แล้วปล่อยปัญหาไว้ไม่แก้ไข ประเทศไทยของเราจะเหลืออะไร แม้แต่ภาษาไทยก็รักษาความงดงามไว้ไม่ได้ ภาษาไทย ใกล้เคียงที่สุดแล้วหรือ